

върши въ турския лагеръ, а за въ случай на повторно върломство, заповѣдалъ да пригответъ единъ баталионъ стрѣлци и една българска дружина съ 4 ордия. Въ ч. около 2 завѣрнали се нѣкои отъ санитарите и извѣстили, че турските лагери останали празни безъ жива душа¹⁾. Слѣдъ тѣхъ пристигналъ пратеникъ отъ Скобелева II съ извѣстие, че превала е занять отъ него и Гурко потеглилъ за превала, въ когото намѣрили ранените обезглавени, дупчени, рѣзани и съвѣршенно обезобразени. А ранените отъ Скобелевия отрядъ били прѣнесени въ Габрово за цѣрене, гдѣто гражданитѣ съ готовностъ жертвовали всичко необходимо: помѣщенія, постелки, покривки, ризи, гащи и д. п. а жените посѣщавали ранените и помагали имъ. Съ една дума споредъ Всеволода Крестовскій, Габровските жители нелицемѣрно показвали пълна и искренна любезность къмъ русите.

Ген. Гурко разгледалъ турската позиция на превала, която намѣрилъ твърдѣ силна и почти непристижна отъ всички страни. При такива условия, превземането на тъзи позиция, гдѣто, споредъ показанията на пленниците имало 8 тabora войска съ 11 ордия, било трудно и при огромни жертви. Турцитѣ, обаче, като пилци се разбѣгали по гребена на Балкана и по голѣмата част на купчинки се смѣжвали въ Калоферъ, Митиризово и Карлово, отъ гдѣто се отправляли за Пловдивъ.

Въ този денъ турцитѣ и на сѣверната страна на Шипченския проходъ направили сѫщото. На 7 юлий въ ч. 4 сутренята, Святополкъ-мирскій отправилъ 9 роти орловци съ двѣ ордия къмъ турската позиция. Струковъ като пристигналъ около позицията, оставилъ войниците на страна, взелъ съ себе ротния командиръ, капитана Никифорова и десетина стрѣлци, приближилъ напрѣдъ, занялъ гребена на позицията, чакаль нѣколко минути, нѣ турцитѣ нито сгрѣяли, както на пето число нито се показвали. Струковъ съ дружината си въ неизвѣстностъ се намирали — измама ли е това, или турцитѣ сѫ напуснали своята позиция. Най-послѣ взелъ отговорността върху си и казалъ, както и да било, позицията трѣбва да се

¹⁾ По расказа на единъ пленникъ, пашата казалъ на войниците да бѣгатъ кой гдѣто може; и тѣ оставили пушки, ордия, знамена, дрѣхи, патрони, ящици и всичко каквото се намирало и избѣгали.